NORAKSTS
Lieta Nr.A420583210
A02095– 11/11

Spriedums
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011.gada 24.novembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese Inga Putra,
piedaloties atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes pārstāvim *A.Z.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja *O.P.* pieteikumu par Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes 2010.gada 19.februāra lēmuma Nr.78 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Pilsonības un migrācijas lietu pārvalde (turpmāk arī – Pārvalde) ar 2010.gada 19.februāra lēmumu Nr.78 (turpmāk arī – Lēmums) atstāja negrozītu Pārvaldes Personu statusa kontroles departamenta 2009.gada 25.septembra lēmumu Nr.24/8.2-7-2650 „Par Latvijas nepilsoņa statusa atņemšanu" (turpmāk arī – Sākotnējais lēmums).

Lēmums pamatots ar turpmāk norādīto.

[1.1] Veicot pārbaudi *O.P.* lietā, Pārvalde konstatēja, ka 1992.gada 17.augustā ziņas par *O.P.* tika iekļautas Iedzīvotāju reģistrā kā bijušās PSRS pilsoni, piešķirot personas kodu */personas kods/*. 2005.gada 17.novembrī Pārvaldes Rīgas 3.pasu daļā *O.P.* tika izsniegta Latvijas nepilsoņa pase */pases numurs/*, derīga līdz 2055.gada 16.novembrim.

[1.2] Pārvaldē 2008.gada 30.oktobrī saņemta Ukrainas Republikas vēstniecības 2008.gada 28.oktobra vēstule Nr.6129/19-500-1085, kurā norādīts, ka 2005.gada 30.novembrī *O.P.* Ukrainas Republikas vēstniecībā Latvijā iesniedza iesniegumu par Ukrainas pilsonības reģistrēšanu pēc teritoriālās izcelsmes saskaņā ar likuma „Par Ukrainas pilsonību" 8.pantu. Ukrainas pilsonība *O.P.* tika piešķirta, pamatojoties uz 2005.gada 30.janvāra iesniegumu Nr.536-145, deklarāciju, kurā apliecināts, ka persona nav ieguvusi citas valsts pilsonību, un citiem dokumentiem. Iesniegumu un deklarāciju *O.P.* parakstījusi personīgi. Pēc attiecīgo dokumentu izskatīšanas 2005.gada 28.decembrī *O.P.* tika izsniegta Ukrainas pilsoņa pase AK Nr.*/pases numurs/* izbraukšanai uz ārzemēm. *O.P.* 30 dienu laikā pēc Ukrainas pilsonības iegūšanas neatteicās no Latvijas nepilsoņa statusa. *O.P.* ir Ukrainas pilsone, ko apliecina 2005.gada 28.decembrī izdotā Ukrainas pilsoņa pase */pases numurs/*, derīga līdz 2015.gada 28.decembrim. Minētajā pasē nav *O.P.* paraksta.

[1.3] *O.P.* pārstāve lietas izskatīšanā Pārvaldē norādīja, ka Ukrainas Republikas pilsonības un pases noformēšana notika bez *O.P.* zināšanas, ko izdarījis *A.P.*

[1.4] Pārvaldes Personu statusa kontroles daļai, pieņemot Sākotnējo lēmumu, nebija dota rīcības brīvība izdot vai neizdot minēto administratīvo aktu, proti, iestādei bija jāpieņem šāda satura administratīvais akts.

[1.5] Izvērtējot samērīguma principu, tas ir, ar tiesību normu noteikto ierobežojumu attiecībā uz personas tiesību aizskārumu, Pārvalde secina, ka iepretī *O.P.* tiesībām ir vērtējamas sabiedrības intereses nodrošināt tiesisko kārtību valstī, jo likumu ievērošanas ir jebkuras tiesību sistēmas balsts. Tiesiskā kārtība kā tāda ir atzīstama par aizsargājamu labumu, vērtību, kuras apdraudējumus vienlaikus apdraud sabiedrības drošību. Pieņemtais obligātais administratīvais akts – lēmums par Latvijas nepilsoņa statusa atņemšanu – neliedz *O.P.* uzturēties Latvijā (piemēram, viņai ir tiesības lūgt uzturēšanās atļauju Imigrācijas likumā noteiktajā kārtībā). *O.P.* bija iespēja likumā „Par to bijušās PSRS pilsoņu statusu, kuriem nav Latvijas vai citas valsts pilsonības" noteiktajā termiņā atteikties no Latvijas nepilsoņa statusa un pieprasīt pastāvīgās uzturēšanas atļauju. Konkrētais gadījums ir tipisks, proti, nav tāds, kādu likumdevējs nebūtu paredzējis, pieņemot konkrēto tiesību normu.

[1.6] Vairākkārtīgi pagarinot *O.P.* lietas izskatīšanas termiņu, personai tika dota pienācīga iespēja izteikt savu viedokli un iesniegt pierādījumus, kas apliecina *O.P.* tiesības uz Latvijas nepilsoņa statusu. Šādus pierādījumus pieteicēja Pārvaldē nav iesniegusi.

[1.7] Pārvalde nav tiesīga vērtēt, cik pamatots ir Ukrainas Republikas kompetentās iestādes pieņemtais lēmums par Ukrainas pilsonības piešķiršanu *O.P.* Pārvaldei nav pamata apšaubīt Ukrainas Republikas iestādes sniegto informāciju par *O.P.* piederību Ukrainas pilsoņu kopumam.

[2] Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicējas pieteikums par Lēmuma atcelšanu.

Pieteikums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[2.1] Pārvalde lietas izskatīšanā ir pieļāvusi procesuālus pārkāpumus. Pārvalde faktiski ir atteikusies noskaidrot patiesos apstākļus par Ukrainas pilsonības piešķiršanu *O.P.* Tāpat iestāde ir atteikusies noskaidrot, vai pilsonība tika piešķirta uz *O.P.* pašrocīgi parakstīta iesnieguma pamata, vai arī ar pilnvarotas personas starpniecību. Ne *O.P.*, ne viņas pilnvarotā persona zvērināta advokāte Jekaterina Barere nav parakstījušas 2005.gada 30.novembra iesniegumu par Ukrainas pilsonības piešķiršanu. Pieteicēja pilnvaru šāda uzdevuma veikšanai nav izdevusi un savu Ukrainas pilsoņa pasi nav saņēmusi vai arī to parakstījusi, kā rezultātā *O.P.* nevarēja ietekmēt ne Ukrainas pilsonības piešķiršanas procesu, ne arī atteikties no Latvijas nepilsoņa statusa.

[2.2] Pieteicēja pieteikumā atsaucas uz Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2004.gada 24.augusta spriedumu lietā Nr.SKA-89 un 2006.gada 7.februāra spriedumu lietā Nr.SKA-39.

[2.3] Lai pārtrauktu personas tiesisko saikni ar Latviju un atņemt tai nepilsoņa statusu, ir nepieciešams ņemt vērā likuma „Par to bijušās PSRS pilsoņu statusu, kuriem nav Latvijas vai citas valsts pilsonības" jēgu un mērķi, kā arī noskaidrot, vai *O.P.* ir vēlējusies saņemt Ukrainas Republikas pilsonību, vai viņa ir vēlējusies šo statusu izmantot un, līdz ar to, pārtraukt savu tiesisko saikni ar Latviju, atstājot to un kļūstot par ārzemnieku. Pārvaldei bija rūpīgi jānoskaidro Ukrainas Republikas pilsonības piešķiršanas apstākļi.

[2.4] Pieteicēja nepiekrīt Pārvaldes apgalvojumam, ka viņas gadījums ir tipisks un ikdienā sastopams. No civillietas materiāliem ir redzams, ka par iegūto Ukrainas Republikas pilsonību un *A.P.* darbībā pieteicējai kļuva zināms daudz vēlāk, nekā likumā paredzētais 30 dienu termiņš paziņojuma par citas valsts pilsonības iegūšanu iesniegšanai Pārvaldē. Pieteicējai nebija nolūka neievērot minēto termiņu, jo pieteicēja

nav vēlējusies iegūt Ukrainas pilsonību un nezināja par *A.P.* darbībām pieteicējas pilsonības kārtošanas jautājumā.

[2.5] Pamatojoties uz *O.P.* prasību pret *A.P.*, tika ierosināta civillieta Nr.C32245005 par darījuma atzīšanu par spēkā neesošu. Apstrīdamais darījums starp *O.P.* un *A.P.* notika vienu dienu pirms pieteicējas parakstītā iesnieguma Ukrainas vēstniecības par Ukrainas pilsonības pieņemšanu.

Pieteicēja no 2005.gada 20.oktobra un ilgstošu laiku pēc tam veselības problēmu dēļ lietoja medikamentus, kas ietekmē personas psihisko stāvokli, pašapziņu un spēju saprast apkārt notiekošo. Pēc izrakstīšanas no slimnīcas vairākas nedēļas pieteicējas psihiskais un kopējais veselības stāvoklis bija diezgan smags. Pieteicējai bija apziņas traucējumi, ar pieteicēju bija grūti kontaktēties un saprasties.

Tādējādi pieteicēja nedz 2005.gada janvārī, nedz arī novembrī nevarēja parakstīt vai uzrakstīt iesniegumu Ukrainas vēstniecībā. Ja šāds iesniegums būtu bijis, tad tas varētu būt datēts tikai ar 2005.gada 30.novembri, kad pieteicēja nebija spējīga saprast, kas notiek apkārt. Ņemot vērā, ka civillietā apstrīdētais dāvinājuma līgums tika noslēgts 2005.gada 29.novembrī (vienu dienu pirms pilsonības piešķiršanas iesnieguma) un šajā laikā pieteicējas rīcībspēja ir apšaubāma, ja gadījumā uz iesnieguma ir pieteicējas pašrocīgi veikts paraksts.

[2.6] Šāda paraksta esamība iespējams ir izskaidrojama ar to, ka vai nu pieteicēja tika maldināta, izmantojot bezpalīdzības stāvokli un veselības stāvokli, vai arī pieteicējas paraksts tika viltots. Tādēļ lietā ir nepieciešams veikt rokraksta ekspertīzi, lai noskaidrotu, vai uz 2005.gada 30.novembra iesniegumam par Ukrainas pilsonības piešķiršanu ir *O.P.* paraksts.

Pārvalde dokumentu oriģinālus no Ukrainas Republikas vēstniecības neizprasīja un paraksta ekspertīzi neveica.

[2.7] Lai sasniegtu leģitīmu mērķi, iestāde nav izvērtējusi Lēmuma lietderību pie konkrētajiem apstākļiem, proti, ka pieteicēja ir vientuļa pensionāre, viņas Ukrainas pase ir iznīcināta vai pazaudēta, un sabiedrība neiegūst nekāda labuma no viņas nepilsones statusa atņemšanas.

Savukārt, *O.P.* pamattiesību ierobežojums ir būtisks – nepilsoņa statusa atņemšanas sekas – nav iespējams saņemt sociālās garantijas, medicīnisko palīdzību un vispār izdzīvot.

[2.8] Lai pieteicējai būtu iespējams atteikties no Ukrainas Republikas pilsonības, ir nepieciešams, lai pieteicējai piešķirtais nepilsoņa statuss netiktu atņemts. Nav pieļaujama situācija, ka pieteicējai vairs nav nekādas iespējams atteikties no nepamatoti piešķirtas citas valsts pilsonības.

[3] Pārvalde rakstveida paskaidrojumā norāda, ka pieteikumu neatzīst, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem apsvērumiem. Papildus paskaidro sekojošo.

[3.1] Pārvaldei nevajadzēja noskaidrot patiesos Ukrainas Republikas pilsonības piešķiršanas apstākļus, jo nevienā normatīvajā aktā nav noteikts, ka Pārvaldei ir tiesības risināt jautājumus, kas saistīti ar Ukrainas pilsonības piešķiršanu. Pārvalde atsaucas uz Administratīvā procesa likuma 7.pantu un norāda, ka jautājumi, kas saistīti ar Ukrainas Republikas pilsonības piešķiršanu, ir tikai un vienīgi Ukrainas Republikas kompetencē.

[3.2] Nav pamatots pieteicējas secinājums, ka, lai pieteicējai būtu iespēja atteikties no Ukrainas Republikas pilsonības, viņai ir nepieciešams, lai piešķirtais Latvijas nepilsoņa statuss netiktu atņemts. Pieteicēja pati pieteikumā ir norādījusi, ka no Ukrainas Republikas pilsonības atlaiž tikai, ja persona ir citas valsts pilsone vai

personai ir garantija, ka tā kļūs par citas valsts pilsoni. Pārvalde norāda, ka minēto nekādi nevar attiecināt uz personas piederību Latvijas nepilsoņa statusam.

[3.3] Pārvaldei, konstatējot, ka pieteicēja ir ieguvusi Ukrainas Republikas pilsonību un nav atteikusies no minētās pilsonības noteiktajā termiņā, nav dota rīcības brīvība, un Pārvaldei jāizdod obligātais administratīvais akts.

[3.4] Pārvalde paskaidrojumā atsaucas uz Latvijas Republikas Satversmes tiesas 2007.gada 28.februāra lēmumu „Par tiesvedības izbeigšanu" un norāda, ka Pārvaldei nebija jāvērtē Lēmuma lietderīgums, bet Lēmuma samērīgums.

[3.5] Apstāklis, ka pieteicēja normatīvajos aktos noteiktajām kārtībā un termiņā nav atteikusies no Latvijas nepilsoņa statusa, nenozīmē, ka Pārvaldei nebūtu jāpiemēro tiesiskais regulējums, kas paredz lēmuma par pieteicējas nepilsoņa statusa atņemšanu pieņemšanas obligātumu. Tādējādi pati pieteicēja ar savām darbībām veicināja tādas situācijas rašanos, ka viņai var būt problēmas ar sociālo garantiju vai medicīniskās palīdzības saņemšanu.

[3.6] Pārvalde ir noskaidrojusi pieteicējas viedokli gan pirms Sākotnējā lēmuma pieņemšanas, gan arī pirms Lēmuma pieņemšanas. Nav pamatots apgalvojums, ka Pārvalde nav devusi iespēju pieteicējai izteikt viņas viedokli.

[4] Uz tiesas sēdi ne pieteicēja, ne pārstāve nebija ieradušās. Tiesā saņemts pieteicējas pārstāves iesniegums, lūdzot apturēt tiesvedību vai atlikt lietas izskatīšanu, jo pieteicējas pārstāvei 2011.gada 3.novembrī ir civillietas izskatīšana Tukumā, kas saistīta ar bērnu tiesību jautājumiem, līdz ar to tā ir prioritāra.

Iesniegumā papildus norādīts, ka jau lietā pieminētās civillietas ietvaros pieteicējai tika noteikta tiesu psihiatriskā ekspertīze. Eksperta slēdzienā norādīts, ka pieteicējai 2005.gada 29.novembrī bija organisks psiho sindroms ar augstākās nervu darbības funkciju traucējumiem, kuru dēļ viņa nebija spējīga vadīt savu rīcību un saprast darījuma nozīmi un juridiskās sekas. Tādēļ tiesa nosprieda pieteicējas darījumu par dzīvokļa atsavināšanu *A.P.* atzīt par spēkā neesošu. Ukrainas pilsonības noformēšana notikusi šajā pat laikā. Pilsonība tika noformēta bez pieteicējas zināšanas, pase ir bez pieteicējas paraksta, tā joprojām nav nonākusi pieteicējas rokās un tās atrašanās vieta nav zināma. Pieteicējai veselības problēmu, vecuma un finansiālo apstākļu dēļ nav iespējams vērsties Ukrainas vēstniecībā par Ukrainas pilsonības anulēšanu, vēl jo vairāk tāpēc, ka nepilsones statuss viņai atņemts.

Tiesa noraidīja lūgumu par tiesvedības apturēšanu.

Tiesa nesaskatīja Administratīvā procesa likuma 269.panta pirmajā daļā noteiktos iemeslus lietas izskatīšanas atlikšanai un nolēma izskatīt lietu bez pieteicējas pārstāves klātbūtnes, jo lietā ir pietiekami daudz materiālu, lietā ir detalizēts pieteicējas rakstveida paskaidrojums, līdz ar to lietas izskatīšanas atlikšana nav lietderīga un nav nepieciešama.

[5] Tiesas sēdē atbildētājas pārstāvis pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos norādītajiem argumentiem. Papildus paskaidroja, ka termiņš prasīt pastāvīgās uzturēšanās atļauju ir notecējis, taču pieteicēja varētu prasīt uzturēšanās atļauju humanitāru apstākļu dēļ saistībā ar pieteicējas slikto veselības stāvokli.

Motīvu daļa

[5] Pārbaudot visus lietā esošos pierādījumus un izvērtējot procesa dalībnieku sniegtos paskaidrojumus, tiesa atzīst, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[6] No lietā noskaidrotajiem apstākļiem secināms, ka lietā nav strīda par to, ka pieteicēja tiesiski bija ieguvusi nepilsoņa statusu Latvijas Republikā, pamatojoties uz likuma „Par to bijušās PSRS pilsoņu statusu, kuriem nav Latvijas vai citas valsts pilsonības" (turpmāk– Statusa likums) 1.pantu. Taču lietā nav strīda, ka no 2005.gada 28.decembra pieteicējas juridiskais statuss ir Ukrainas Republikas pilsone. Lietā nav strīda par to, ka citas valsts pilsonības iegūšanas tiesiskās sekas ir nepilsoņa statusa zaudēšana. Taču lietā ir strīds par to, vai Pārvalde pamatoti atteikusies izvērtēt Ukrainas pilsonības piešķiršanas apstākļus, un vai Lēmums ir samērīgs un būtiski neierobežo pieteicējas cilvēktiesības.

[7] Statusa likuma 7.panta pirmās daļas 3.punkts noteic, ka personai atņem nepilsoņa statusu, ja tā guvusi citas valsts pilsonību (pavalstniecību), neiesniedzot iesniegumu par atteikšanos no nepilsoņa statusa 30 dienu laikā pēc šādas pilsonības (pavalstniecības) iegūšanas.

No minētās tiesību normas secināms, ka vienlaicīgi iestājoties diviem priekšnosacījumiem, ir izdodams obligātais administratīvais akts. Konkrēti, ja tiek konstatēts, ka: 1) persona ir ieguvusi citas valsts pilsonību; 2) 30 dienu laikā pēc šīs pilsonības iegūšanas nav vērsusies Pārvaldē ar iesniegumu par atteikšanos no nepilsoņa statusa, tad nepilsoņa statuss personai ir atņemams.

Tā kā lietā nav strīda, ka attiecībā uz pieteicēju ir iestājušies abi minētie priekšnosacījumi, proti faktiskie un tiesiskie apstākļi pilnībā sakrīt, iestājas Statusa likuma 7.panta pirmās daļas 3.punktā noteiktās nelabvēlīgās tiesiskās sekas – nepilsoņa statusa atņemšana.

Turklāt Ministru kabineta 2001.gada 6.februāra noteikumu Nr.52 "Latvijas nepilsoņa statusa atņemšanas kārtība" *(Izdoti saskaņā ar likuma "Par to bijušās PSRS pilsoņu statusu, kuriem nav Latvijas vai citas valsts pilsonības" 7.panta otro daļu)* 9.punkts noteic, ka, lai pieņemtu lēmumu par nepilsoņa statusa atņemšanu, ir pietiekami, ja pārbaudē apstiprinās kāds no likuma 7.panta pirmajā daļā minētajiem nosacījumiem.

[8] Pieteicēja norāda, ka Pārvaldei bija jāpārbauda Ukrainas pilsonības iegūšanas apstākļi, jo pieteicēja nekad nav vēlējusies iegūt Ukrainas pilsonību, iesniegumu nav rakstījusi, paraksts iespējams ir viltots, un ja arī parakstīja pati, tad nebija rīcībspējīgā stāvoklī, Ukrainas pasi nav saņēmusi.

Tiesa noraida pieteicējas argumentus kā nepamatotus.

[8.1] Pārvalde, veicot pārbaudi pieteicējas lietā, izprasīja visus dokumentus no Ukrainas Republikas vēstniecības, kas apliecināja, ka pilsonība pieteicējai piešķirta, pamatojoties uz pieteicējas iesniegumu *(lietas 67., 68., 73.lapa)*. Ne Pārvaldei, ne tiesai nav pamata apšaubīt Ukrainas pilsonības iegūšanas tiesiskumu. Ne Pārvaldes, ne tiesas kompetencē neietilpst citas valsts pilsonības piešķiršanas procesa tiesiskuma pārbaude. Latvijas Republikas administratīvās tiesas kompetencē neietilpst citas valsts izdoto lēmumu tiesiskuma pārbaude, tas nozīmē, ka visi jautājumi, kas saistīti ar pieteicējai piešķirto Ukrainas pilsonību ir Ukrainas Republikas kompetencē un pakļauti Ukrainas Republikas nacionālajām tiesībām.

[8.2] Ne pieteicēja, ne viņas pārstāve nav vērsusies Ukrainas Republikas vēstniecībā ar lūgumu izvērtēt pilsonības piešķiršanas procesa tiesiskumu.

Kaut arī pieteicējas pārstāve 2011.gada 1.novembra iesniegumā norāda, ka jautājums vēstniecībā nav risināts pieteicējas veselības stāvokļa, vecuma un finansiālo apstākļu dēļ, tiesas ieskatā tas nav atzīstams par objektīvu šķērsli, kuram šīs lietas ietvaros būtu izšķiroša nozīme, jo pieteicējas tiesības un tiesiskās intereses var

aizstāvēt arī pārstāve tāpat kā civilprocesā un administratīvās lietas ietvaros. Tiesas ieskatā tas bija iespējams laika periodā jau no 2008.gada septembra, kad Pārvalde rakstveidā informēja pieteicēju par ierosināto pārbaudi un pieprasīja paskaidrojumus, līdz administratīvās lietas izskatīšanai. Kaut arī pārstāve norāda, ka viņa nevar risināt Ukrainas pilsonības atņemšanas jautājumu, jo pieteicējai personīgi jāierodas vēstniecībā, lietā pārstāve nav iesniegusi kādus pierādījumus, ka viņa būtu mēģinājusi šo jautājumu risināt, bet no vēstniecības būtu saņēmusi atteikumu.

Papildus tiesa norāda, ka ja tiešām atbilst patiesībai tas, ka jautājumu par pilsonības atņemšanu nevar risināt pārstāvis, tad pieļaujams, ka visdrīzāk pārstāvis nevar risināta arī pilsonības piešķiršanas jautājumu, kas sakrīt arī ar Ukrainas vēstniecības sniegto informāciju, ka iesniegumu pieteicēja parakstījusi pašrocīgi.

[8.3] Lietā nav informācijas, ka pieteicēja būtu vērsusies Latvijas Republikas tiesībsargājošajās iestādes ar iesniegumu par pieteicējas paraksta viltošanas faktu un iespējamām krāpnieciskām darbībām no *A.P.* puses.

[8.4] Pieteicējas pārstāve norāda, ka ar eksperta atzinumu pierādīts, ka arī iesnieguma par pilsonības piešķiršanu laikā pieteicējai bija tādi veselības traucējumi, kuru dēļ viņa nespēja vadīt savu rīcību un saprast tās nozīmi un juridiskās sekas. Tiesa, izvērtējot eksperta atzinumu *(lietas 107.-111.lapa)* konstatē, ka pieteicējas argumenti neatbilst ekspertīzes slēdzienā norādītajam. Gluži pretēji, slēdzienā norādīts, ka, kaut arī ir pieteicējai konstatēti veselības traucējumi, tomēr nav iespējams apgalvot, ka pieteicēja nevarēja izprast savu rīcību un to vadīt, kā arī apzināties rīcības sekas.

[9] Pieteikumā norādīts, ka saskaņā ar Ukrainas Republikas likuma „Par Ukrainas pilsonību" 18.panta „Iziešana no Ukrainas pilsonības" pirmā un divpadsmitā daļa attiecīgi noteic, ka Ukrainas pilsonis, kas pastāvīgi dzīvo ārzemēs, var iziet no Ukrainas pilsonības pēc šā pilsoņa lūguma. Iziešana no Ukrainas pilsonības ir pieļaujama, ja persona ir ieguvusi citas valsts pavalstniecību vai arī ir saņēmusi dokumentu, kuru izdeva citas valsts attiecīgas iestādes par to, ka Ukrainas pilsonis iegūs šīs valsts pavalstniecību, ja izies no Ukrainas pilsonības.

Kā norāda pārstāve, tad Ukrainas vēstniecībā viņa nav vērsusies, no kā ir pamats secināt, ka pieteicēja joprojām nav lūgusi viņai Ukrainas pilsonību atņemt, kā arī Pārvaldes pārstāvis tiesas sēdē apliecināja, ka kaut arī tiesiskais regulējums pieteicējai nav labvēlīgs un visdrīzāk pieteicēja šādu apliecinājuma dokumentu no Pārvaldes saņemt nevarēs, tomēr pieteicēja nav vērsusies Pārvaldē ar konkrēta satura iesniegumu.

Tiesas ieskatā pieteicējai nav bijuši nekādi šķēršļi izrādīt iniciatīvu iespējami nelikumīgā veidā piešķirtā pilsonības jautājuma risināšanā tāpat, kā to pieteicēja izdarīja uzreiz pēc par spēkā neesošu atzītā darījuma noslēgšanas, vēršoties vispārējās jurisdikcijas tiesā ar civilprasību.

[10] Latvijas Republikas Satversmes tiesas 2007.gada 28.februāra lēmumā par tiesvedības izbeigšanu, risinot jautājumu par to, vai, izdodot obligāto administratīvo aktu, jāņem vērā samērīguma princips, norādīts, ka no tiesisko seku īstenošanas ir tiesības atkāpties tikai netipiskos gadījumos, kad ar administratīvo aktu tiek ierobežotas personas pamattiesības.

Pārvaldes ieskatā izskatāmā lieta nav atzīstama par netipisku gadījumu.

Tiesa piekrīt pieteicējai, ka nepilsoņa statusa atņemšana ir būtisks personas tiesību ierobežojums un tas nevar tikt balstīts uz formāliem iemesliem un pilnībā nenoskaidrotiem apstākļiem. Taču vienlaicīgi tiesa norāda, ka Pārvalde pirms Lēmuma

pieņemšanas visus lietas izlemšanai nepieciešamos apstākļus ir noskaidrojusi, un tiesa nevar piekrist pieteicējai, ka Lēmums būtu balstīts uz formāliem apstākļiem.

Pieteicēja ir atsaukusies uz diviem Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta nolēmumiem saistībā ar nepilsoņa statusa atņemšanu, taču šajās lietās faktiskie un tiesiskie apstākļi ir atšķirīgi, līdz ar to tie nav tieši attiecināmi uz izskatāmo lietu. Minēto pieteikumā atzīst arī pati pieteicēja.

Tiesa piekrīt Pārvaldei, ka izskatāmo lietu nav pamata atzīt par netipisku gadījumu. Pieteicējas versija par pilsonības piešķiršanas procesu ir balstīta tikai vienīgi uz pieteicējas argumentiem un subjektīvo vērtējumu, kas lietā neapstiprinās ar citiem pierādījumiem. Tiesai nav saprotama pieteicējas bezdarbība vismaz 3 gadu garumā, nerisinot jautājumu Ukrainas Republikas vēstniecībā par pilsonības piešķiršanas procesa tiesiskumu un pilsonības atņemšanu. Pieteicējai jāsaprot, ka nav iespējams personai vienlaicīgi Latvijas Republikā būt gan nepilsoņa statusā, gan kādas citas valsts pilsonim, jo to nepieļauj tiesiskais regulējums. Un ne Pārvalde, ne tiesa nevar ne pie kādiem apstākļiem nepilsoņa statusa saglabāšanas nolūkā atzīt Ukrainas Republikas pilsonību pieteicējai par nepamatoti piešķirtu, par spēkā neesošu vai to jebkādā veidā atcelt.

[11] Tiesa vērš pieteicējas uzmanību, ka viņai ir jāizvērtē jautājums par vēršanos Pārvaldē, lūdzot piešķirt pieteicējai uzturēšanās atļauju humānu apsvērumu dēļ – sliktās veselības stāvokļa un vecuma dēļ, uz ko tiesas sēdē norādīja Pārvaldes pārstāvis.

[12] Tiesa, ievērojot ekonomijas principu, ir uzklausījusi visus pieteicējas norādītos argumentus, taču spriedumā ir izvērtējusi tikai tos, kuriem ir nozīme no tiesību viedokļa.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.–251., un 289.–291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt *O.P.* pieteikumu par Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes 2010.gada 19.februāra lēmuma Nr.78 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) I.Putra

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnese I.Putra
Rīgā 2011.gada 24.novembrī.